

Arrest

nr. 268 589 van 21 februari 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 28 september 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 augustus 2021 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor verzoeker en van advocaat L. RAUX, die loco advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker krijgt verblijfsrecht in België op 18 juli 2007 op basis van zijn Nederlandse moeder die in België woont. Op 7 februari 2018 wordt verzoekers verblijf in België beëindigd. Deze beslissing wordt op 12 augustus 2017 aan verzoeker betekend tijdens diens verblijf in de gevangenis van Wortel. Tegen voormelde beslissing werd geen annulatieberoep ingesteld bij de Raad.

Op 30 augustus 2021 neemt de gemachtigde het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Het beroep tegen deze beslissing is bij de Raad gekend onder nr. 266 309. Bij arrest nr. 268 588 van 21 februari 2022 wordt het beroep verworpen.

Verzoeker wordt op 30 augustus 2021 een inreisverbod van acht jaar opgelegd. Dit is de bestreden beslissing.

Op 11 oktober 2021 dient verzoeker met een volmacht een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, als bloedverwant in de neergaande lijn van een Nederlandse onderdaan. Op 20 oktober 2021 voert de lokale politie te Merksplas een negatieve woonstcontrole uit in het gesloten centrum voor illegalen te Merksplas. Op 25 oktober 2021 weigert de burgemeester van de gemeente Merksplas het verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker dient een beroep in tegen voormelde beslissing, bij de Raad gekend onder nr. 267 264. Op 4 november wordt verzoeker in vrijheid gesteld uit het gesloten centrum voor illegalen te Merksplas.

*"Aan de Heer
naam: P.
voornaam : J-P C.
geboortedatum : (...)1993
geboorteplaats: Paramaribo
nationaliteit : Suriname*

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 30.08.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Overeenkomstig artikel 44nonies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 8 jaar, omdat u een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde:

Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met uw familiale situatie.

Op 08.06.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig gemaakt had aan weerspanningheid, tegen agenten en opzettelijke verwondingen of slagen, tegen een agent (feiten gepleegd op 03.10.2011).

Op 15.06.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden waarvan 5 maanden met uitstel voor 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met geweld of bedreiging, doortwee of meer personen, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was (feit gepleegd op 28.02.2012).

Op 21.12.2012 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 24 maanden waarvan 6 maanden met uitstel voor 5 jaar daar u zich schuldig gemaakt had aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis, en diefstal, namelijk een niet nader te bepalen hoeveelheid elektriciteit (feiten gepleegd tussen 19.07.2012 en 14.10.2012).

Op 07.11.2013 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 30 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan poging tot diefstal met geweld of bedreiging, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was; aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en aan verboden wapendracht (feiten gepleegd tussen 05.02.2013 en op 21.06.2013, tijdens uw strafonderbreking).

Op 04.01.2016 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden in staat van bijzondere herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan verdovende middelen te hebben in bezit gehad verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis (feit gepleegd op 20.04.2015, tijdens uw uitgaanspermissie).

Op 28.04.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 24 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig gemaakt had aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels (feit gepleegd op 08.01.2017, tijdens uw penitentiair verlof).

Op 22.06.2018 werd u, bij verstek, door de Correctionele Rechtbank te Turnhout veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden in staat van bijzondere recidive daar u zich schuldig gemaakt had aan cannabis te hebben ingevoerd, aangemaakt, vervoerd, aangekocht, in bezit gehad, geteeld of vervaardigd voor persoonlijk gebruik, met de omstandigheid dat de inbreuk werd gepleegd in een penitentiaire inrichting, instelling voor jeugdbescherming of een onderwijsinstelling, op de openbare weg of op welke publiek toegankelijke plaats ook (feit gepleegd op 15.10.2017).

Reeds vanaf jonge leeftijd lijkt u problemen met de autoriteiten te hebben, getuige hiervan het feit dat u reeds als minderjarig meermaals in aanraking kwam met de jeugdrechtbank. Sinds u op 21.07.2011 meerderjarig werd, liep u niet minder dan 7 correctionele veroordelingen op. U zit momenteel meerdere gevangenisstraffen uit wegens poging tot diefstal met geweld of bedreiging, met wapens of erop gelijkende voorwerpen of de schuldige deed geloven dat u gewapend was en verboden wapendracht; verdovende middelen in bezit te hebben gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk cannabis; diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en bezit van cannabis in de gevangenis. Hoewel uw verblijf in de gevangenis u tot bezinning en inkeer had moeten brengen en u de gelegenheid bood schuldinzicht te verwerven en afstand te nemen van uw criminele verleden om u te oriënteren naar een nieuwe levensstijl en een hernieuwde integratie in de reguliere maatschappij, kon u het niet laten zelfs feiten te plegen tijdens uw strafonderbreking, uw uitgaanspermissie en uw penitentiair verlof. Ook werd u op 22.06.2018, na uw beëindiging van uw verblijf nogmaals veroordeeld voor het bezit van cannabis in de gevangenis (feit gepleegd op 15.10.2017). Drugs horen niet thuis inde maatschappij en in de gevangenis in het bijzonder. Dit getuigt van het feit dat u niet geneigd bent u te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden en bevestigt uw onbetrouwbaar karakter.

Uit voorgaande blijkt dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen.

Uw persoonlijk gedrag getuigt van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij en wijst op een gevaarlijke criminele ingesteldheid. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving.

Op 07.02.2018 werd uw recht op verblijf beëindigd op basis van artikel 44bis, § 2 om ernstige redenen van openbare orde.

Deze beslissing werd u op 12.02.2018 in de gevangenis van Wortel betekend. U diende geen verzoekschrift in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van verblijf te vorderen. U maakt bijgevolg het voorwerp uit van een beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat er in uw hoofde inmiddels sprake zou zijn van schuldbesef of –inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Uit niks blijkt dat u tot inkeer gekomen zou zijn of dat er duidelijke sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Ingevolge de ernst van de door u gepleegde feiten kan geconcludeerd worden dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving. Er bestaat een risico op recidive.

U zit momenteel in de gevangenis van Turnhout. U bereikt strafeinde op 02.09.2021 en een overname door DVZ is mogelijk vanaf 07.03.2021 (vanaf 6 maanden voor strafeinde).

Op 24.05.2017 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat uw administratief dossier onderzocht zou worden om eventueel uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U verklaarde aan de migratiebegeleider dat u Engels, Frans en Nederlands kan lezen en/of schrijven; dat u sinds uw 13 à 14 jaar in België bent; dat u in het bezit bent van een Surinaams paspoort (bij uw moeder) en Belgische documenten (in het griffiedossier); dat u geen ziekte hebt die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u alleen woont, in Turnhout, in een huis; dat u in Nederland een duurzame relatie hebt met M. en dat ze op bezoek komt; dat uw moeder (PR), uw stiefvader (ARA), uw halfzussen (CE en AR), uw halfbroers (AR en AR) allen in België woonachtig zijn; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België en dat u er geen minderjarige kinderen hebt; dat u heel weinig familie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u, tot u het 4de middelbaar, richting hout studeerde en dat u dit niet afgemaakt hebt; dat u daarna bent gaan werken; dat u veel opleidingen hebt gevolgd in de gevangenis, namelijk kantooradministratie (diploma) en ICT-lessen; dat u gewerkt hebt bij de post (Turnhout), in winkels, supermarkten en als afwasser in een restaurant; dat u nooit in een ander land dan België gewerkt heeft; dat u niet naar uw land kan terugkeren omdat u hier al bent van kleins af aan, u daar niemand kent, noch het land; dat uw ouders en andere familieleden hier zijn; dat u in deze situatie niet zou weten wat er te doen; dat het daar ook niet rustig is en dat u er misschien binnen de 2 maanden dood bent.

Op 17.03.2021 vulde u naar aanleiding van voorliggende beslissing nogmaals een formulier hoorrecht in. Er werden geen nieuwe elementen aangevoerd die deze beslissing kunnen beïnvloeden.

Uw moeder, PRJ (geboren op (...).1974, recht op verblijf, Nederlandse nationaliteit), uw stiefvader, AIA (geboren op (...).1977, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013), uw stiefzussen, ARMJ (geboren op (...).2004, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013) en CEM (geboren op (...).1991, recht op verblijf, Surinaamse nationaliteit), uw stiefbroers, AJRM (geboren op (...).2005, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013) en ARJW (geboren op (...).2011, Belgische nationaliteit sinds 20.03.2013), zijn allen woonachtig in België. Uw moeder, uw stiefvader en uw stiefzus CE komen, zij het zeer zelden, op bezoek in de gevangenis. U woonde niet met hen op hetzelfde adres voor u in de gevangenis belandde. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Voorts wordt er op gewezen dat het kerngezin beperkt is tot de ouders en de kinderen, en slechts zeer uitzonderlijk kan worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin. In casu moet worden vastgesteld dat u geboren werd op 21.07.1993 en dat u momenteel bijna 28 jaar oud bent. Er is gebleken dat u zelfstandig kan functioneren aangezien u, voor u in de gevangenis belandde, alleen woonde. Het bestaan van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie kan niet vastgesteld worden. Aldus wordt het bestaan van een gezinsleven dat onder de bescherming valt van artikel 8 EVRM niet aangetoond.

U gaf in het verleden aan een relatie te hebben met MA, geboren te Eindhoven op (...).1995, van Nederlandse nationaliteit. Uit het rijksregister blijkt dat zij op 06.03.2015 terug naar Nederland vertrok. U werd op 22.05.2017 overgebracht naar de gevangenis van Wortel en sindsdien is zij niet meer op bezoek geweest. U legt geen elementen voor waaruit blijkt dat jullie nog steeds een relatie zouden hebben en dat, indien de relatie nog bestaande is, deze relatie voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé – en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Zoals reeds eerder vermeld, verblijft u sinds 02.12.2006 in België, u was 13 jaar oud en u bent inmiddels bijna 28 jaar. Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 15 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben dat deze een normale binding overstijgt. U

legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar uw land van herkomst, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing van u zal vergen. Bovendien is niet gebleken dat u geen enkele binding meer zou hebben met het land van herkomst, noch dat er omstandigheden zouden zijn op grond waarvan een terugkeer naar uw land van herkomst niet verwacht zou mogen worden. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een groot deel van uw leven verbleven. U gaf trouwens zelf aan dat uw biologische vader in Suriname woont en u ook de taal spreekt. U hebt dus een sociaal vangnet in Suriname dat u kan helpen bij het opbouwen van uw leven aldaar. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om u in Suriname te vestigen. Bovendien kan uw familie u vanuit België ondersteunen of zelfs (tijdelijk) met u meekomen. Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Suriname dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Suriname dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u in het verleden hebt gewerkt bij de post (Turnhout), in winkels, supermarkten en als afwasser in een restaurant, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De beperkte tewerkstelling is niet van die aard om thans te spreken van een economische binding met het gastland. De vaardigheden die u tijdens uw opleidingen en tijdens uw werk in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland van pas kunnen komen.

Op 24.05.2017 verklaarde u aan de migratiebegeleider dat het niet rustig is in Suriname en dat u er misschien binnen de twee maanden dood zou zijn. Het blijft hier bij een loutere bewering die door geen enkel bewijsstuk ondersteund wordt. Wat betreft de beoordeling van het reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM komt het aan u toe om aannemelijk te maken dat u bij een verwijdering naar het land van de bestemming zal worden blootgesteld aan een reëel risico op onmenselijke behandeling (EHRM, Auad/Bulgarije, 11 oktober 2011, § 99, punt b; en RvS, 20 mei 2005, nr. 144.754). Een louter blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat niet op zich om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat evenmin op zich (EHRM, Vilvarajah encons./Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111; en RvV, 21 september 2017, nr. 192.378). Een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond.

Uw administratief dossier bevat geen elementen met betrekking tot uw gezondheidstoestand die een verwijdering onmogelijk zouden maken.

U heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Enige verbetering in uw persoonlijk gedrag dat afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde, kan niet worden vastgesteld. Er wordt immers geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat u niet langer een gevaar voor de openbare orde zou vormen. Een inreisverbod van 8 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Enig middel: Schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel

Geschonden bepalingen en bespreking:

Artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van Vreemdelingenwet bepalen dat de administratieve beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd. De artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in demotivering van de

akte de feitelijke en de juridische motivering dienen te worden opgenomen. Bovendien dient de motivering afdoende te zijn. Zo stipuleert artikel 62 van de Vreemdelingenwet het volgende:

“De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed.[...]”

Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(o)n(en) kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen. Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;

b) In de motivering (opgenomen in de betrokken administratieve beslissingen – in casu het inreisverbod dd. 30.08.2021) zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;

c) De motivering afdoende dient te zijn;

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten. Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen. Met andere woorden om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine). Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.). Het rechtszekerheidsbeginsel in combinatie met het vertrouwensbeginsel houdt in dat een rechtsonderhorige erop moet kunnen vertrouwen dat de administratieve overheid een vaste gedragslijn zal blijven aanhouden en dat de rechtsonderhorige bij het uitblijven van enig handelen van de administratieve overheid ervan mag uitgaan dat er geen reden zal bestaan dat het bestuur anders zal handelen dan de schijn die zij heeft opgewekt door te verzuimen te handelen. De rechtsonderhorige mag er dan ook op rekenen dat hij niet langer in een rechtsonzekere positie verkeert, zodat hij erop kan vertrouwen dat er geen reden bestaat dat de administratie een andere gedragslijn zal aannemen. Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht houdt in dat een rechtsonderhorige het recht heeft om te worden gehoord of om zijn standpunt naar voor te brengen wanneer een administratieve overheid het overweegt om ten aanzien van een rechtsonderhorige een ernstige maatregel te nemen gebaseerd op zijn persoonlijk gedrag, dat hem als een tekortkoming wordt aangerekend en welke maatregel van aard is om de belangen van de rechtsonderhorige zwaar aan te tasten.

Allereerst betwist verzoeker dat volgens verwerende partij vaststaat dat hij een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Er kunnen volgens hem geen persoonlijke gedragingen of houdingen worden afgeleid die kunnen gekenmerkt worden als zijnde een reëel, actueel en voldoende ernstige bedreiging voor het fundamenteel belang van de maatschappij. Verwerende partij toont niet aan dat verzoeker op vandaag een gevaar vormt voor de openbare orde. Er is niet in concreto onderzocht of er thans wel degelijk een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreigingen aanwezig is in het gedrag van verzoeker. Integendeel verzoeker heeft zich de afgelopen jaren bijgeschoold en behaalde certificaten voor verschillende opleidingen alsook en niet onbelangrijk zijn diploma::secundair onderwijs

- deelcertificaat rastertekenen 1 op 06.11.2013

- deelcertificaat vectorieel tekenen 1 op 23.01.2014

- deelcertificaat tekstverwerking 2 op 27.01.2014

- basiscertificaat Microsoft Windows 7 - Outlook - Word en Excel op 11 11 2014

- diploma basisveiligheid op 10.03.2015

- bijkomend certificaat/ aanvulling Microsoft toepassing op 25.03.2016

- diploma veiligheid voor operationeel leidinggevend op 08.08.2016

- deelcertificaat moderne vreemde talen M2 op 16.03.2017

- deelcertificaat initiatie in de informatica op 06.06.2017
- deelcertificaat maatschappij, cultuur en samenwerking op 20.06.2017
- deelcertificaten basiskeuken - warme keuken — koude keuken (opleiding hulpkok) in 2018
- deelcertificaat verstellen als huishoudhulp (opleiding huishoudhulp) op 22.02.2018
- diploma secundair onderwijs op 24.04.2018 + rapport examencommissie dd. 14.05.2018
- deelcertificaat nagerechten op 04.03.2019 (opleiding hotelbedrijf)
- deelcertificaat toonbakbediening op 02.05.2019 (opleiding grootkeukenmedewerker)
- getuigschrift zelfstandig ondernemer basis op 21.05.2019
- deelcertificaat grootkeukenvoorbereiding op 02.05.2019 (opleiding grootkeukenmedewerker)
- eindcertificaat grootkeukenmedewerker op 27.06.2019

Deze vele opleidingen en diploma's en het zich bijscholen gedurende vele opeenvolgende jaren tonen een positieve ingesteldheid aan alsook een economische binding. Verzoeker meent immers dat niet enkel moet gekeken worden naar de effectieve tewerkstelling maar ook naar vorming en opleiding om de economische binding te beoordelen. Het is immers de Belgische Staat die deze opleidingen subsidieert om er later de vruchten van te plukken: zijnde effectieve tewerkstelling. Voormelde opleidingen en diploma's tonen ook een bereidheid om bij strafeinde te gaan werken en bij te dragen en geenszins een actueel, werkelijk en voldoende ernstig gevaar voor de openbare orde. De Belgische Staat faalt dan ook om aan te tonen dat verzoeker een gevaar zou zijn voor de openbare orde. Een actueel en reëel risico op een nieuwe schending van de openbare orde kan niet weerhouden worden. De argumentatie van verwerende partij op dit belangrijke punt kan niet overtuigen. De bestreden beslissing is om deze redenen niet afdoende gemotiveerd en dient geschorst en finaal vernietigd te worden. De bestreden beslissing is op een niet-afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten. Bovendien legt het zorgvuldigheidsbeginsel de verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte en volledige feitenvinding (Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3.). De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (Cf. R.v.V. arrest n° 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4.). Overigens staat ook vast dat het redelijkheidsbeginsel Uw Raad toestaat de bestreden beslissing onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat (Cf. Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en Cf. R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine). Het middel is gegrond."

2.2. De advocaat van verzoeker stelt ter terechtzitting dat verzoeker een schorsend beroep heeft ingediend tegen de beslissing van 25 oktober 2021 waarbij de aanvraag tot verblijf van meer dan drie maanden wordt geweigerd (bijlage 20). Verzoeker verwijst daarbij naar artikel 74/11, § 3, tweede lid van de Vreemdelingenwet dat stelt dat het inreisverbod niet kan ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing steunt op artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet:

"§ 1. Wanneer een bevel om het grondgebied te verlaten wordt genomen ten aanzien van een burger van de Unie of zijn familielid, kan de minister of zijn gemachtigde dit bevel met een inreisverbod voor het grondgebied van het Rijk gepaard laten gaan, en dit uitsluitend om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De duur van het inreisverbod mag vijf jaar niet overschrijden, behalve indien de burger van de Unie of zijn familielid een ernstige bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De duur wordt vastgesteld door rekening te houden met alle specifieke omstandigheden van elk geval.

§ 3. Het inreisverbod kan niet ingaan tegen het recht op internationale bescherming."

De Raad stelt vast dat de aanvraag van 11 oktober 2021 voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, als bloedverwant in de neergaande lijn van een Nederlandse onderdaan, geen recht op internationale bescherming betreft.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Om draagkrachtig te zijn dient de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig te zijn. De motivering is volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden. De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Het bestreden inreisverbod geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld verzoeker geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Verzoekers verblijfsrecht werd op 7 februari 2018 beëindigd omdat hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden. Deze beslissing werd op 12 augustus 2017 aan verzoeker betekend tijdens diens verblijf in de gevangenis van Wortel. Tegen deze beslissing werd geen beroep ingesteld bij de Raad.

Na een opsomming van verzoekers strafrechtelijk verleden besluit de gemachtigde als volgt: *“Uit voorgaande blijkt dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Uw persoonlijk gedrag getuigt van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij en wijst op een gevaarlijke criminele ingesteldheid. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving. Verzoeker laat voormeld motief ongemoeid. Verzoeker voert aan dat hij van mening is dat hij geen actueel en ernstig gevaar zou uitmaken voor de openbare orde. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat de laatste veroordeling van verzoeker dateert van 22 juni 2018 waarbij hij door de Correctionele rechtbank te Turnhout veroordeeld werd in staat van bijzondere recidive. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zijn gedrag geen reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de openbare orde zou uitmaken. Het betoog dat hij zich geschoold heeft en zou willen werken doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing.”*

Verzoeker laat voormeld motief ongemoeid. Verzoeker voert aan dat hij van mening is dat hij geen actueel en ernstig gevaar zou uitmaken voor de openbare orde. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat de laatste veroordeling van verzoeker dateert van 22 juni 2018 waarbij hij door de correctionele rechtbank te Turnhout veroordeeld werd in staat van bijzondere recidive. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zijn gedrag geen reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de openbare orde zou uitmaken. Het betoog dat hij zich geschoold heeft en zou willen werken doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de bestreden beslissing.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder het privé- en gezinsleven van verzoeker beschouwt als zijnde beschermd door artikel 8 van het EVRM. De gemachtigde heeft de inmenging die de bestreden beslissing mogelijk heeft op zijn privé- en gezinsleven in aanmerking genomen. De aanwezigheid van de familie heeft verzoeker er niet van weerhouden om te vervallen in criminele activiteiten en dit telkens opnieuw. Daarnaast heeft ook de voortgezette scholing hem niet tot andere inzichten gebracht. De eerste certificaten en diploma's dateren immers reeds uit een periode dat volop strafbare feiten gepleegd werden door verzoeker.

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover verweerder beschikt. Voor zover het middel de Raad uitnodigt zijn appreciatie in de plaats van deze van de overheid te stellen, dient het middel verworpen te worden. Het behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Verzoeker merkt louter op dat de hoorplicht geschonden zou zijn, zonder bijkomende uitleg te verschaffen over deze grief.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC